

# Vänsterpress om Mellanöstern – början av februari 2016

Fredssamtal om Syrien inleddes i Genève i slutet av januari, men några verkliga ”samtal” blev inte av. I stället meddelade FN-sändebudet Staffan de Mistura efter fem dagar att man skulle ta en 3 veckors ”temporär paus”. Under tiden genomför regeringsstyrkor, på marken understödda av Iran och Hizbollah och från luften av ryskt bombflyg, en offensiv mot miljonstaden Aleppo. Syftet är att tilldela oppositionen ett svidande nederlag – Assad tror att han med ryskt flygstöd kan framflytta sina positioner och kanske t o m segra militärt och är därför inte intresserad av några förhandlingar just nu. Och oppositionens hållning, att inte inleda några samtal *innan* Assad & Co gått med på vissa (i och för sig helt rimliga) eftergifter, spelar här bara Assad i händerna.

Tidigare artikelsamlingar om Mellanöstern från slutet av 2015 och början av 2016 (nyaste först): [Vänsterpress om Mellanöstern – slutet av januari 2016](#), [Vänsterpress om Mellanöstern – januari 2016](#), [Vänsterpress om Mellanöstern – december 2015](#), [Vänsterpress om Turkiet – november 2015](#) och [Vänsterpress om Mellanöstern - oktober 2015](#).

Se även: [Joshua Landis och Steven Simon: Assad får som han vill – fredssamtalen och därefter](#), [Aron Lund: Rebellerna i nordvästra Syrien knäer under de ryska bombningarna](#), [Patrick Cockburn: Kriget i Syrien - Varför den långvariga konflikten står inför ett avgörande](#) och [Simon Assaf: Från interimperialistisk rivalitet till interimperialistisk kollision](#).

*Martin Fahlgren 9/2 2016*

## Innehåll

<b>Arbetaren</b> .....	<b>2</b>
<i>Saudiarabien ska utreda sina attacker mot Jemen</i> .....	2
<b>Internationalen</b> .....	<b>3</b>
<i>Syriensamtal hotar bryta samman i startgroparna</i> .....	3
<i>Maktrelationerna lyser igenom i Genève</i> .....	4
<b>Proletären</b> .....	<b>6</b>
<i>Ny militär insats i Libyen – ”Det kommer bara gynna IS”</i> .....	6
<i>Gaddafi hade rätt i varning till Blair</i> .....	8

## Arbetaren

### **SaudiArabien ska utreda sina attacker mot Jemen**

**Andréa Hillgren**

*Arbetaren 5/2 2016*

**Kriget i Jemen har kostat närmare 6 000 människor livet, varav hälften civila. Kritiken mot de saudileda styrkorna är massiv och krav på att de ska utredas för krigsbrott har höjts. Nu lovar SaudiArabien att granska insatserna och börja ”respektera internationell och humanitär rätt”.**

SaudiArabien har nu avgett ett löfte att utreda de anklagelser om civila dödsoffer som orsakats av deras bombningar i Jemen.

Den saudileda arabiska koalitionen har länge kritiserats hårt för det höga antalet civila offer och representanter för den sade i söndags att man beklagade dessa och ska komma ut med en ”tydlig rapport” kring händelserna. De var också noga med att påpeka de civila målen som oavsiktliga, och att en undersökning av anklagelserna har inletts.

**I och med detta** säger man sig vilja förbättra sina inriktningsmekanismer. De saudiska myndigheterna insisterar på att staden Riyad fortsätter att vidta ”alla försiktighetsåtgärder för att skydda civilbefolkningen, medicinsk personal, humanitära organisationer och journalister”. Den nya utredningen ska erbjuda ”slutsatser och rekommendationer för att bättre respektera internationell och humanitär rätt”.

Amnesty International välkomnade löftet, men säger också att detta inte utesluter att det behövs en fristående internationell undersökning för att reglera kontroverser och få landet att ta ansvar för eventuella krigsförbrytelser.

– Det måste finnas en internationell oberoende, opartisk undersökningskommission för att undersöka alla rapporterade kränkningar och övergrepp av alla parter i konflikten, att fastställa fakta, och identifiera förövarna av sådana brott i syfte att säkerställa att de ansvariga ställs till svars, säger gruppens Jemenforskare, Rasha Mohamed i ett pressmeddelande.

**Koalitionen stöds** av Storbritannien och USA genom vapenexport och underrättelseverksamhet och Frankrike hjälper till med transporter.

Enligt FN har nu fler än 5 800 personer mist livet, hälften av dessa är civila, och man uppger även att 80 procent av Jemens befolkning är i behov av nödhjälp.

Uttalandet från koalitionen kom som svar på skarp kritik från FN-experter som påtalar den växande internationella oron och den stora mänskliga kostnaden av kriget. Den senaste tiden har fyra sjukhus blivit utsatta för bombattacker. Många civila fortsätter att leva i den särskilt utsatta rebellkontrollerade staden Sadah i norra Jemen, trots nästan dagliga flyganfall från såväl saudis- som shia-leda trupper i området.

**Michael Seawright** kommer från Auckland i Nya Zeeland och var nyligen projektkoordinator för Läkare Utan Gränser som driver ett sjukhus i den hårt krigshärjade regionen. I ett pressmeddelande går han ut med sina upplevelser från staden, vilka han beskriver som en av de värsta i sin yrkesbana.

– Jag har aldrig tidigare skådat sådana mängder offer som jag såg i Sadah. Omfattningen av sårade var extrema i två avseenden. För det första fanns det ett stort antal sårade på sjukhusen i området, men siffran allvarligt skadade var också ofta extremt hög. Vi upplevde dagliga flygattacker, säger han.

Han menar att även om Läkare utan gränser som ideell organisation tillåts viss rörlighet i landet vittnar läget om att världen inte längre respekteras i Jemen och att civila fortsätter att bära bördan av konflikten.

## Internationalen

### **Syriensamtal hotar bryta samman i startgroparna**

#### **Arash Gelichkan**

*Internationalen 7/2 2016*

Med en opposition som fördömer regimen och Rysslands militära upptrappning och en regimen som vägrar vapenvila som villkor för förhandlingar är risken stor att de nystartade förhandlingarna i Genève redan på förhand är dömda att misslyckas.

**FN förklarade samtalen** mellan den syriska regimen och oppositionen officiellt påbörjade i måndags. Men det alltjämt pågående blodiga inbördeskriget i Syrien hotar att fälla samtalen redan i inledningen. Den senaste tidens upptrappade militära aktioner från regimen och Rysslands sida fördömdes i veckan skarpt av oppositionen samlad i Högsta förhandlingsrådet HNC.

– Igår och idag nås vi av rapporter om en massiv ökning av regimen och den ryska militära aggressionen mot Aleppo och Homs, inklusive attacker på sjukhus och viktig infrastruktur, sade HNC:s Farah Atassi i ett uttalande. Syrier flyr desperat från denna aggression. Det internationella samfundet måste agera mot Ryssland för att stoppa dess urskillningslösa bombningar.

**Assad-regimens militär** och allierade styrkor har de senaste dagarna ryckt fram norr om storstaden Aleppo uppbackad av ryska flygbombningar. På måndagen erövrade regimen den strategiskt viktiga byn Hardatnin en mil nordväst om Aleppo, rapporterade nyhetsbyrån Reuters. Ryska flygvapnet utförde förra veckan 468 manövrer i Syrien och träffade över 1 300 så kallade ”terrorist”, enligt ryska nyhetsbyråer.

Fredssamtalen vilar på FN:s resolution 2254, vilken kräver ett omedelbart stopp för dödandet i hela Syrien och att humanitär hjälp släpps fram till belägrade områden som i Madaya utanför Damaskus där upp till 75 människor svultit ihjäl på grund av militärens blockad. FN:s medlare i samtalen, svensk-italienske Staffan de Mistura, upprepade under veckan kravet på förbättringar för de civila i Syrien som förutsättningar för förhandlingarna.

– När jag möter det syriska folket så säger de till mig: Håll inte bara en konferens, ge oss någonting som vi kan se och röra vid medan ni är på mötena i Genève, berättade de Mistura enligt brittiska BBC.

**Regimens chefsförhandlare**, FN-ambassadören Bashar Jaafari, har dock sagt att de inte accepterar några förhandskrav på förhandlingarna. ”I princip” kan regimen dock acceptera att släppa in förnödenheter till Madaya meddelade Jaafari i söndags.

Oppositionen menar att regimen genom sitt agerande äventyrar fredssamtalen.

– Utifrån den nuvarande situationen är det tydligt att regimen och dess allierade – i synnerhet Ryssland – är fast beslutna att avfärda FN:s ansträngningar att implementera internationell rätt, menar Farah Atassi i HNC:s uttalande. Regimen och Rysslands handlingar hotar allvarligt den politiska processen i detta tidiga stadium.

I förhandlingsrådet HNC samlas oppositionella Nationella koalitionen, företrädare för enheter av Fria syriska armén och islamistgruppen Islams armé som verkar utanför Damaskus. Även tidigare medlemmar ur regimen som hoppat av på senare år ingår i oppositionens förhandlingsdelegation.

**I söndags brännmärkte** Bashar Jaafari oppositionen i HNC som ”terrorister”.

– Vi förhandlar inte med terrorister. Det finns utländska krafter som driver en utländsk agenda med syftet att pressa den syriska regeringen genom att använda terrorism som ett politiskt verktyg, sade Jaafari enligt tv-kanalen Aljazeera.

I samtal med de Mistura på tisdagen upprepade Jaafari sin oro kring medverkan av Islams armé och andra radikala islamister i oppositionens förhandlingsdelegation. I en presskonfe-

rens efteråt menade Jaafari att det fortfarande är oklart vilka som ingår i oppositionens delegation.

– Vi väntar på att få reda på vem vi kommer att hålla dialog med och än så länge är allt oklart, sade han enligt statliga nyhetsbyrån Sana. Kommer det vara en delegation, två eller tre eller fyra? Det finns inga klara svar.

Jaafari menar att mötena endast varit förberedande och att de Misturas uttalande om att förhandlingarna officiellt startat får stå för FN-sändebudet. Från oppositionen hörs också en del skeptiska tongångar. De kräver i enlighet med FN-resolutionen förändringar på marken som förberedelser till regelrätta förhandlingar.

– Vi är här under några få dagar. Om det inte blir någon framgång på marken så lämnar vi Genève, sade oppositionens förhandlare Monzer Makhous till nyhetsbyrån Reuters i början av veckan.

**Flera experter bedömer** utsikterna för förhandlingarna som ytterst små. Aljazeeras politiska kommentator Marwan Bishara jämför de pågående förhandlingarna med det havererade Oslo-avtalet mellan Israel och palestinierna på 90-talet. I en kommentar på Aljazeeras nyhetsajt pekar han på att diplomati handlar om maktbalans och att den ryska och iranska direkta militära inblandningen tippas balansen till Assad-regimens favör.

”Eftersom det är makt som slutligen avgör resultatet av diplomati så är Genève, liksom Oslo, dömt att misslyckas om inte maktbalansen bakom Syrien-samtalen rättas till”, skriver han.

## ***Maktrelationerna lyser igenom i Genève***

**Peter Widén**

*Internationalen* 7/2 2016

**FN-diplomaten Staffan de Mistura** leder nu försöken att få fram någon form av vapenvila mellan Assad-regimen och de oppositionella styrkorna. Samtidigt visar de parter som nu befinner sej i Genève en inställning som inte pekar i den riktningen.

Regimen som var illa ute för ett år sedan är idag på offensiven. De ryska bombningarna och det Iranska stödet har radikalt ändrat situationen. Förvisso är det mycket otroligt att Assad kommer att kunna vinna tillbaka hela territoriet, men det räcker att Assad tror att han kan göra det. Assadregimen har nu bedrivit sin hänsynslösa krigföring i fem års tid.

På andra sidan bordet i Genève sitter High Negotiations Committee (HNC) som i praktiken snickrats ihop på möten i Saudiarabien. Här finns allt från liberaler till extrema islamister. Ta till exempel den saudistödda Jaish al Islam (Islams armé); dess grundare Zahran Alloush som nyss dödades av en bomb var känd för sina uppmaningar att utrota alawiter och shiiter. Överhuvudtaget är det omöjligt att dra någon skarp gräns mellan många av miliserna och al-Qaidas syriska gren al-Nusra Fronten – al-Nusra är emellertid inte inbjuden till Genève och självklart inte heller Islamska Staten. I nuläget är det de islamistiska miliserna som är de helt överlägsna huvudkrafterna i den väpnade kampen mot regimen. Förutom den icke inbjudna al-Nusra är Ashrar al-Sham de i dag starkaste och faktum är att det är dessa miliser som från början fullständigt dominerat den väpnade verksamheten. FSA-officerarna i Turkiet har aldrig styrt det som händer på marken. Men det är inte bara al-Nusra som är frånvarande i Genève. De syriska kurderna PYD och deras väpnade styrka YPG har genom Turkiets, Saudiarabiens och de i HNC samlade gruppernas motstånd tvingats bort från förhandlingarna.

**Detta är naturligtvis** ett allvarligt bakslag. PYD har genom sin taktik att minimera de militära konfrontationerna med Assadregimen samtidigt som man säkrat kontrollen över sitt basområde lyckats undvika den katastrofala utveckling som drabbat så stora delar av Syrien. PYD/YPG har också varit de effektivaste i kampen mot IS. I denna kamp har de sen en tid tillbaka förenats med andra syriska krafter och samlats i Syrian Democratic Forces [Syriska Demokratiska Styrkorna].

USA har insett de kurdiska styrkornas roll som de pålitligaste kämparna mot IS. USA har därför genomfört bombningar i samordning med YPG. Samtidigt har PYD nära band till de turkiska kurderna i PKK, vilket är ett problem för nordamerikanerna eftersom USA fortfarande stämplade PKK som "terrorister". Senast för bara några veckor sedan var vicepresident Biden i Turkiet och gav Erdogan fullt stöd i det smutsiga kriget mot PKK – samtidigt som USA samordnar militärt med YPG! Den turkiska regimen har verkligen visat sitt ansikte genom att totalt skjuta den lovande fredsprocessen mellan regering och PKK i sank. De sköra demokratiska rättigheterna som spirade i Turkiet trampas nu under stövlarna. Mord och arresteringar sker dagligen. Tre journalister som avslöjat turkiska vapensmugglingar till islamistmiliser i Syrien hotas nu med livstids fängelse.

**Turkiets och Saudiarabiens** regeringar ser kriget i Syrien som en kamp mot shiiter och alawiter. För dem handlar det också om att pressa tillbaka Iran och befästa sej själva som dominanta makter i regionen. Det syriska folkets lidande är inget man väger in. Se hur den saudiska regimen släppt loss sitt bombkrig i Jemen och precis som i Turkiet skärps förtrycket inne i Saudiarabien. Det är dessa regimer som påstår sej bekämpa diktatur i Syrien!

Nyligen bildades en politisk gren av den ovan nämnda Syrian Democratic Forces. Den nya organisationen går under namnet Syrian Democratic Council [Syriska demokratirådet]. och har valt två presidenter (språkrör), varav den ene är Heitham Maana; en sekulär människorättsaktivist som från kampens början 2011 förordat ickevåldstaktik och motsatt sej all utländsk inblandning. Det är naturligtvis oerhört positivt att sådana krafter formeras och tyvärr symptomatiskt att PYD och Syrian Democratic Council inte får vara representerade i Genève.

**USA som för några år sedan** tillsammans med Storbritanniens och Frankrikes ledare ständigt upprepade att Assad omedelbart måste avgå har nu bytt fokus. För Vita huset är kampen mot IS det primära och Kerry har tryckt på för att oppositionen ska komma till förhandlingsbordet. USA är naturligtvis också pressat av Rysslands framgångar – med det ryska stödet är inte Assads omedelbara störtande på dagordningen. Ryssland agerar naturligtvis också utifrån

sina egna strategiska intressen och i ett ändrat läge kan ryssarna dra undan mattan under Assads fötter.

Om eldupphör kan komma till stånd så beror det sannerligen inte på att de stridande parterna gripits av omtanke om det syriska folket. Regimen, Iran, Ryssland, Saudiarabien, Turkiet, de syriska islamistiska miliserna, USA, Qatar med flera agerar utifrån sina härskande klassers intressen. Kommer ett eld upphör till stånd beror de på att de inser att de gått ner sej i ett träsck där segermöjligheterna är minimala. Att kriget kostar mer än det smakar. Icke desto mindre måste vi naturligtvis hoppas på ett eldupphör. Endast med ett sådant kan progressiva och demokratiska krafter göra sej gällande. Och framförallt måste vi hoppas på en vapenvila utifrån rent humanitära aspekter. Det syriska folkets lidande saknar idag gränser.

## Proletären

### ***Ny militär insats i Libyen – ”Det kommer bara gynna IS”***

**Patrik Paulov**

*Proletären 3/2 2016*



Kaost efter Natos krig 2011 har möjliggjort för IS att etablera sig i Libyen. IS närvaro i landet används samtidigt som förevändning för nya krigsinsatser från Natoländer.

Fem år efter Natos och Gulfstaternas militära angrepp 2011 präglas Libyen av kaos, splittring och terror. Nu planerar ledande Natomedlemmar en ny krigsinsats för att ”lösa” de problem som orsakats av det förra kriget.

LÄS ÄVEN: *Gaddafi hade rätt i varning till Blair (nedan)*

De senaste veckorna har allt fler uppgifter kommit ut om planerna på en ny militär insats i Libyen. Medierapporter och officiella uttalanden visar att maktavarna i flera västländer anser att det är nödvändigt att slå till mot Islamiska staten och dess libyska fäste i och kring staden Sirte.

6

USA:s högste militärchef general Joseph Dunford sade på en presskonferens förra veckan att man ser över möjligheterna för ett ”kraftfullt militärt agerande” mot IS. Enligt uppgifter i New York Times skulle den militära aggressionen kunna inledas inom några veckor.

**Fler länder finns med i krigsförberedelserna.** General Joseph Dunford var nyligen i Paris för att möta kollegor från Frankrike, Italien och Storbritannien.

Den brittiske försvarsministern Michael Fallon sade redan i december förra året att Storbritannien skulle kunna skicka upp till 1000 soldater. Källor inom den brittiska krigsmakten uppger för Daily Mail att de deltagande länderna tillsammans skulle samla en styrka på 6000 soldater.

Det finns ingen anledning att betvivla att västländerna är oroade över att IS sprider sitt terrorvälde långt utanför Syriens och Iraks gränser.

I Libyen beräknas IS ha 3000-4000 jihadistkrigare. Med utgångspunkt från Sirte vid Medelhavskusten har IS under de senaste veckorna satt näraliggande oljeanläggningar i brand och bombat ett utbildningscenter för poliser.

Att IS styr i ett område bara 40 mil från den italienska kusten är något som ännu mer skrämmer den europeiska överheten.

**Men skälen till att Natoländerna** ser en militär insats i Libyen som nödvändig handlar om mycket mer än IS.

Efter Natos och Gulfstaterna bombkrig 2011 har den tidigare libyska statsmakten brutit samman. Landets olika delar och städer kontrolleras av till varandra fientligt inställda politiska grupperingar med tillhörande väpnade miliser. Många av dem är extrema islamistgrupper. I dagens Libyen är det bokstavligen så att makten växer ur gevärspipan.

Det pågående FN-ledda försöket att skapa en ny enhetsregering för landet har så här långt misslyckats. När de nyutnämnda ministrarna skulle åka in i Libyen från Tunisien stoppades de vid gränsen av miliser som inte alls accepterar de nya makthavarna.

Dagarna efter visade det sig att inte heller något av de två konkurrerande parlamenten ville stödja den nya regeringen.

**Maktkampen och det ständigt** närvarande våldet påverkar på många områden. Libyens oljeproduktion rapporteras ha minskat med nästan 80 procent jämfört med 2011.

FN-organet UNDP konstaterade 2014 att Libyen är ett av de länder i världen där levnadsförhållandena försämrats mest mätt i faktorer som fattigdom, läskunnighet och förväntad livslängd.

När västvärldens ledare nu diskuterar nödvändigheten att ingripa militärt i Libyen talas det tyst om varför det gått som det gått. Obama, Hollande, Renzi och Cameron säger inte ett ord om att det var Natos krig för regimskifte 2011 som lade grunden till våldet, sönderfallet och terrorismens utbredning.

De säger inte ett ord om sin egen och övriga västledares skuld till att tiotusentals libyer dödats och hundratusentals drivit på flykt under de senaste fem åren.

**Det är i denna situation**, när det förstnämnda kriget fört Libyen till katastrofens rand, som Natoländerna planerar nya krigsinsatser. Det lär välkomnas av en del libyska ledare, vars inflytande bygger på stödet från utländska makter.

Men från lokala politiska representanter i Libyen hörs protester. Till webbtidningen Middle East Eye säger företrädare från flera städer att ett utländskt angrepp bara skulle gynna IS. Det skulle inte minst underlätta för IS att värva utländska jihadister till Libyen såsom skett i Syrien och Irak.

Enligt den libyske journalisten Mohamed Eljarh, knuten till tankesmedjan Atlantic Council i Washington, är krigsförberedelserna redan igång i Libyen:

”Viss utländsk intervention har redan skett. Under de senaste veckorna har vi sett oidentifierade flyganfall i Libyen mot IS-mål. Dessa oidentifierade flyganfall är mest sannolikt franska... Dessutom finns säkerhets-, försvars-, och underrättelsepersonal från USA, Storbritannien och Frankrike på plats i Libyen.”

## Fakta och bakgrund

### Libyen före och efter Natokriget

#### Glesbefolkat ökenland

- Libyen är en före detta italiensk koloni. Har uppskattningsvis 6,2 miljoner invånare, merparten bosatta längs Medelhavskusten.
- Större delen av landet är glest befolkad öken.

#### Sjunkande oljeproduktion

- Libyen har Afrikas största oljetillgångar och oljeexporten dominerar ekonomin.
- Efter Natokriget har produktionen sjunkit kraftigt. 2011 producerade landet 1,6 miljoner fat per dag. Idag är produktionen en femtedel så stor, cirka 350000 fat per dag.

#### Den gröna revolutionen

- Det moderna Libyen har präglats av Muammar Gaddafis maktövertagande 1969 och den gröna revolutionen.
- Politiskt förtryck av oppositionella och skiftande allianser i omvärlden – ibland med progressiva krafter och stater, ibland med imperialistiska länder – var en sida av styret.
- En annan var att oljeinkomsterna användes för att ge det libyska folket den högsta levnadsstandarden i Afrika – fram till 2011.

#### Anfallskriget

- I mars 2011 inledde Nato ett anfallskrig mot Libyen i samarbete med Golfstaterna och även Sverige. Insatsen påstods syfta till att rädda det folket från massakrer och förtryck och skapa en demokratisk och välmående framtid för landet.
- Regeringen störtades och i september 2011 mördades Muammar Gaddafi efter att väststödda rebeller fångat honom.
- De rebellgrupper som Nato bombade till makten har under de gångna fem åren ägnat sig åt att bekämpa varandra och slåss om makten.

## ***Gaddafi hade rätt i varning till Blair***

### **Patrik Paulov**

*Proletären 3/2 2016*

**Den 25 februari 2011**, tre veckor innan Nato gick till angrepp mot Libyen, talade Libyens ledare Muammar Gaddafi i telefon med den brittiske premiärministern Tony Blair. Brittiska medier har publicerat utskrifter från två samtal den dagen.

Här framgår att Gaddafi ännu inte förstått att ”vännerna” i väst vänt honom ryggen och var i full färd med att förbereda det Natoledda bombkriget.

Här framgår också att Gaddafi inte insett att det då fanns ett folkligt missnöje i Libyen som fick människor i delar av landet att gå ut på gatorna

Samtidigt är det uppenbart att västmedias dåvarande bild av ”den arabiska våren” i Libyen och de upproriska rebellerna var falsk. I samtalet med Blair ger Gaddafi en mer sanningsenlig beskrivning.

**Den libyske ledaren säger till** den brittiske premiärminister att det är al-Qaidaextremister som ligger bakom våldet i Libyen. Att det är al-Qaidaceller som plockat fram sina undagömda vapen, som attackerar poliser, skrämmer folk och öppet träder fram i Benghazi, upprors centrum.

Med facit i hand vet vi att politiker och medier i väst skönmålade rebellerna och blundade för den religiösa extremismen och kopplingarna till al-Qaida. Idag märks det genom att extrema



islamistgrupper kontrollerar huvudstaden Tripoli och flera andra städer, men också genom att Islamiska staten etablerat sig i Libyen.



Blair och Gaddafi på plats i Sirte 2007. Idag kontrolleras den libyska staden av IS.

Det finns ytterligare en sak i samtalet som är värd att notera. Tony Blair uppmanar Gaddafi att lämna Tripoli och ta sig till någon säker plats. Motiveringen är att ”detta kommer inte att sluta fredligt”.

Det visar att redan den 25 februari, bara tio dagar efter den första oppositionella demonstrationen i Benghazi och innan FN ens diskuterat situationen i Libyen, var beslutet fattat. Gaddafi skulle bort.